

# Úvodní slovo rektora



Na máloco se vzpomíná tak hezky jako na studentská léta. Zvláště na ta vysokoškolská. Člověk už byl dospělý – alespoň se tak cítil – a svět mu ležel u nohou. A ta svoboda, která najednou přišla! Zejména s bydlením na vysokoškolských kolejích. My vzdálenější jsme se dostali pod kontrolu rodičů tak jedenkrát do měsíce. Ale rychle jsme si také uvědomili, že svoboda znamená i zodpovědnost sám za sebe. A tak jsme, v podstatě dobrovolně, chodili na přednášky, studovali a připravovali se na zkoušky.

Dnes pohlížím na univerzitu z okna rektorské pracovny, a vzpomínky na vlastní studium tak přicházejí častěji než dříve. Srovnávám, jak to bylo tehdy a jak je to dnes. A vždy se těším na každé setkání s vámi – studenty naší alma mater, protože jen vy jste schopni mi toto srovnání dát. Pozorně poslouchám, co mi říkáte, ptám se a pokouším se vám rozumět. Mnohé se sice změnilo, řadou věcí jsem překvapen, ale stejně si myslím, že to podstatné je úplně stejné jako dříve.

I my jsme byli kritičtí a citliví na křivdy a nespravedlnosti, i my jsme diskutovali o stavu společnosti a snažili se protestovat proti jevům, které jsme považovali za negativní. Mladí můžeme samozřejmě vždy vyčítat nedostatek životních zkušeností či příliš radikální postoje. Ale zcela upřímně, co by se stalo se světem, kdyby mladí lidé váhali a poslušně čekali, až „získají životní zkušenosti“?

Velice si cením angažovanosti vás, studentů. Vážím si vašeho zájmu o důležitá společenská témata a o dění na univerzitě. Mám velkou radost z toho, jak pracujete v různých studentských spolcích, akademickém senátu či se podílíte na dalších činnostech prospěšných pro univerzitu. A protože jsem současně i váš učitel, musím přiznat, že mě vždy potěší, když se s vámi, svými studenty, setkám. Ať již na přednášce, když vám zapisuji známku do indexu, nebo později při nějaké akci. Popovídat si se svými studenty po běhu (s rektorem) nebo při pivu (s rektorem) je skvělý zážitek. Zvláště, když zjistím, že i to týrání u zkoušky jste mi již odpustili...

Milé studentky, milí studenti! Chci vás ubezpečit, že univerzita je tady především pro vás. Při pohledu ze své kanceláře vidím sice zajímavé budovy a vzkvétající areál, ale především – takřka vždy – mladé lidi. Jdete na přednášku, na oběd, čekáte na zkoušku nebo jen tak debatujete. Vždycky si říkám, že tohle je pro univerzitu to nejdůležitější. Vysoká škola ztrácí bez studentů smysl, třebaže se zde odehrává i řada významných výzkumných aktivit. Jenže bez vás by časem ani ten výzkum neměl kdo dělat. Zůstaly by jen budovy, posluchárny či laboratoře, které by úplně ztratily smysl...

Přeji vám hodně energie, úspěch při zkouškách, radost ze studia a štěstí ve vašem soukromém životě. Ať vám značka Západočeské univerzity pomůže ke skvělé kariéře, ať zde najdete přátelství na celý život, ať se k nám vždy rádi vracíte.

*Miroslav Holeček,*  
rektor



Univerzitu všichni vnímáme především jako školu. Tedy jako místo, kam se chodíme hlavně učit. Velmi často si myslíme, že se to děje jenom v posluchárnách, laboratořích, ateliérech, případně v dalších prostorech, kam rozvrháří umístí výuku jednotlivých předmětů. Ty kreativnější z nás napadne, že by to ještě mohlo být během praxe – v terénu, v podniku, v nemocnici, na základní nebo střední škole a podobně. Takto získáme spoustu důležitých odborných znalostí a dovedností, které nám pomohou uspět v dalším životě. Mnohdy si ale neuvědomujeme, že to nejdůležitější, co si ze školy můžeme odnést, se nenaučíme během žádné výuky. To, co sami vymyslíme, vytvoříme, sestrojíme, zorganizujeme, uspořádáme, nás může obohatit mnohem více než hodiny strávené v lavici. Samozřejmě při tom uděláme řadu chyb a dopustíme se spousty omylů. To k učení prostě patří. Ale proto jsme ve škole, aby tyto naše pokusy byly uchráněny před fatálními následky, které by mohly mít ve skutečném životě.

Naše univerzita si toto uvědomuje, a proto se snažíme vytvořit takové prostředí, které bude studenty podněcovat k aktivitě, inspirovat je k tvůrčí činnosti, bude jim poskytovat příležitosti, bude je podporovat a pomáhat jim při uskutečňování jejich myšlenek. A to se týká všech oblastí – studia, výzkumu, kultury, sportu i společenského života. Vzhledem k tomu, jak bohatý je na naší univerzitě studentský život, kolik studentských organizací tu působí a kolik akcí pořádaných studenty je možné během roku navštívit, mám pocit, že se nám to daří. Důkazem je i toto číslo univerzitního časopisu.

Přečtete si o studentech, kteří už něco dokázali a jimiž bychom se mohli inspirovat, seznámíte se se studentskými organizacemi, které mnohdy pracují na mezinárodní úrovni a ve kterých se studenti učí nejen věci organizovat, ale také i skutečně řídit. Na příkladu studentských projektů uvidíte, jaký přínos pro vás jejich řešení může mít. Nezbytnou součástí studentského života by měla být i mezinárodní zkušenost. Tu můžete získat nejen během zahraniční stáže, ale také při kontaktu se zahraničními studenty, kteří k nám na univerzitu přijíždějí. A proto si nenechte ujít informace o možnostech studia v zahraničí.

Významnou součástí života moderních univerzit je sport, při němž se studenti mohou nejen odreagovat, ale i významně přispět k propagaci své školy. V časopise uvidíte, jak se nám to daří. A nás všechny, kteří máme muzikantské srdce, určitě potěší i to, že řada studentů hraje ve studentských kapelách a podílí se na hudebních projektech.

Je toho skutečně hodně a já bych si moc přál, aby se po přečtení tohoto čísla časopisu vyrojily další nápady, co nového podniknout, co vymyslet, čím přispět k obohacení univerzitního života.

*Ladislav Čepička,  
prorektor pro studijní a pedagogickou činnost*